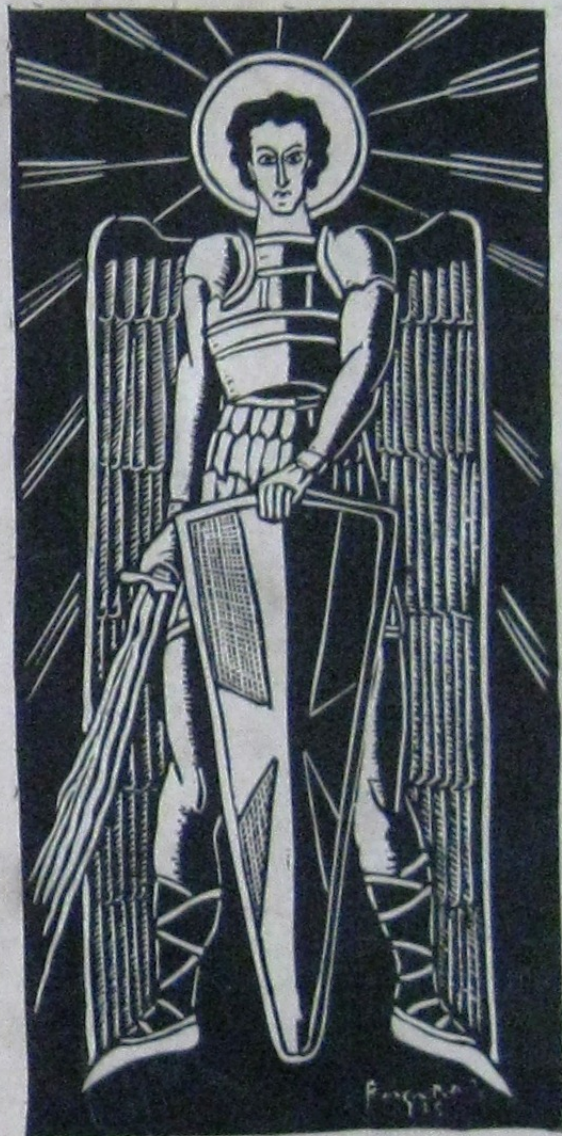

B.A.R.

III
144275

TABĂRA DE MUNCĂ

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
DE MĂNE

1
1936

1936

Citiți și răspândiți scrisul legionar

CUVÂNT ÎNAINTE

Ori cât ar vorbi de la sine chipurile cuprinse în albumul de față, totuși câteva lămuriri sunt trebuitoare, lămuriri de ordin tehnic dar și lămuriri de ordin sufletec,
Să începem cu acestea de pe urmă.

• • •

Tabăra de muncă, nu atât prin rezultatele ei materiale cât prin semnificația ei spirituală, este o mare înfăptuire românească, legionară. Inițiată la Ungheni și la Iași de Corneliu Zelea Codreanu încă din 1924 — când studențimea naționalistă și-a clădit cu propriile ei brațe Căminul de la Râpa Galbenă — școala taberei de muncă a fost sistematic și continuu practică de mișcarea legionară.

Intr'adevăr pentru noi legionarii tabăra reprezintă o școală, o școală în care mișcarea noastră își ctitorește un suflet propriu, o școală în care se plămădește România de mâine.

În tabăra de muncă tineretul românesc învață viață aspră și simplă, desbărată de toate inutilitățile care copleșesc astăzi sufletul nostru.

În tabăra de muncă intelectualii reiau contactul cu efortul fizic, fac cunoștință cu truda de toate zilele a țărânului și a lucrătorului și dau prin aceasta însăși examenul spiritului de jertfă și de disciplină care stă la temelie României de mâine.

În tabăra de muncă lucrează cot la cot, în slujba aceluiași ideal, cărturari și țărani, muncitori și studenți, meseriași și titrași.

Aci învață să se cunoască unii pe alții, să nu se disprețuiască unii pe alții, să nu se urască. Muncind aceiași muncă, cântând aceleași cântece, dormind în aceleași bordeie, mâncând aceiași hrană, ascultând — de voia lor — că doar nimeni nu-i aduce cu sila în tabără — de aceleași ordine, cărturarii, muncitorii și țărânii urmează școala solidarității sociale și a frăției naționale.

În tabăra de muncă se întâlnesc moldovean cu oltean, dobrogean cu bănățean, maramureșan cu oltean, bucovinean cu basarabean.

Generația care a crescut organic odată cu hotarele României Mari nu mai cunoaște regionalismul.

În tabăra de muncă tineretul românesc învață că nimeni nu are dreptul să trăiască fără muncă, folosindu-se în chip parazitărilor de rodul muncii altora.

În tabăra de muncă legionarii învață că marile greutăți nu se pot învinge decât prin unire, unire prin dragoste și disciplină.

• • •

Dar dacă pentru noi tabăra de muncă nu înseamnă decât o

școală, pentru orice creștin de bună credință ea trebuie să constituie o dăvădă.

Dovadă a spiritului constructiv care însușește tineretul românesc îmbrăcat în cămașa verde.

În momentul în care totul se năruie în jurul nostru, noi am pornit să clădim.

Acest tineret atât de hulit, atât de batjocorit, atât de lovit: acest tineret care a fost trecut prin toate închisorile României; acest tineret care a semănat întreg teritoriul țării cu mormintele camarazilor săi are rădăcinile adânc înfipte în pământul patriei și privirile ațintite pe cerul ei.

Să fie deci lăsat să lucreze în pace!

Să fie deci lăsat să năzuiască spre o viață nouă!

Să fie deci lăsat să lupte pentru o Românie pe care are dreptul s'o viseze mai bună, mai mândră, mai puternică.

Și acum lămuririle tehnice.

Acest album vrea să îngăduie celor ce-l răsfoesc o privire de ansamblu asupra efortului legionar.

Deaceia am început cu primele tabere și am continuat în ordine cronologică până în 1935.

Firește n'am putut da fotografii din toate taberile. În primul rând pentru că numărul lor mare ne-ar fi silit să dublăm proporția acestui album — ceiace nu ne stătea în putință — în al doilea rând pentru că din multe tabere n'aveam fotografii sau cele ce aveam nu erau de folosit.

Am redat însă fotografii din taberile mai importante și mai semnificative.

Firește iarăși că majoritatea fotografiilor publicate sunt rudi-mentare, unele din ele chiar proaste — cum sunt cele de la Ungheni-Iași — totuși le-am cuprins în acest album, așa cum sunt, tocmai pentru a îngădui privitorului vederea de ansamblu de care vorbeam mai sus.

Iarăși trebuie să semnalez faptul că din multe tabere n'am putut publica decât una sau două fotografii și acelea nu întotdeauna semnificative. N'am avut altele publicabile!

Cel ce va răsfoi acest album va suplini însă singur acestor lipsuri, gândindu-se că nu în fiecare tabără au fost legionari care să aibă aparate fotografice mulțumitoare.

În sfârșit explicațiile de la începutul fiecărei tabere și textele la clișee sunt voit telegrafice. Am lăsat imaginile să vorbească singure.

MIHAIL POLIHROIADE

UNGHENI-IAȘI

1924. Slujba la începutul lucrărilor cărămidăriei. În primul plan, în genuchi, Căpitanul.

Cărămizile pornesc spre cuptor.

Studentii la lucru.

Găleata a ajuns sus.

Problema apei e cea mai greu de rezolvit. Apa se ia din Prut și apoi găleata trece din mână în mână până sus pe mal.

1924 - 1928

PRIMELE TABERE!

În 1924 Căpitanul a conceput pentru întâiaoară ideea taberei de muncă, unde studenți, titrați, meseriași, lucrători și țărani se vor înfrăți în aceeași muncă aspră și desinteresată pentru binele obștesc.

În 1924 s'a pornit clădirea Căminului studentesc Creștin de la Râpa Galbenă. La Ungheni s'au lucrat cărămizile. La Iași s'a înălțat Căminul și tot la Iași, în grădina d-nei Chica, alți lucrători au cultivat zarzavaturile necesare hranei camarazilor lor de la Ungheni și Râpa Galbenă.

Au fost așa dar trei tabere în care s'a muncit — cu unele întreruperi — între 1924—1928 până când Căminul a fost cu totul sfârșit.

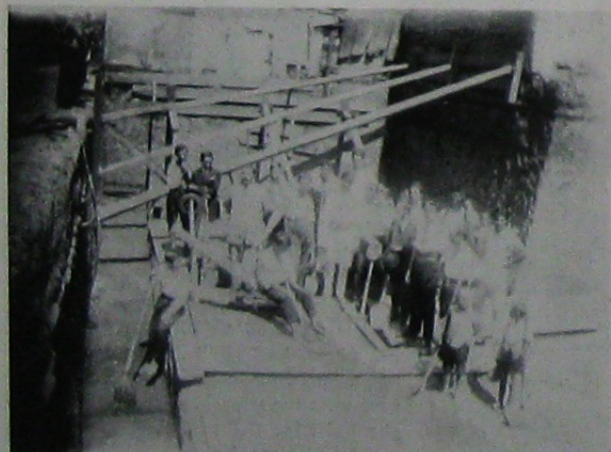
Se întorc cărămizile.

Masa studenților cărămidari. În capul mesei Căpitanul.

Înainte de începutul săpăturilor. În primul plan Ion Moja și Radu Mironovici.

Se lucrează la temelii. Căpitanul și Radu Mironovici în mijlocul „salahorilor intelectuali”.

În grădina d-nei Ghica. Plugul desteleneste brazda.

Chimistul Ion Bordeianu cără sacul cu sămânță.

Doctorul în medicină Emil Eremciu împinge la sacă.

Căminul în construcție.

Capitanul, Ilie Gârncata, N. Totu și Radu Mironovici și-au văzut visul cu ochii. Căminul a ajuns la acoperiș.

Căminul de la Râpa Galbenă e gata. Legionarii au dat întâiul examen constructiv.

CASA VERDE

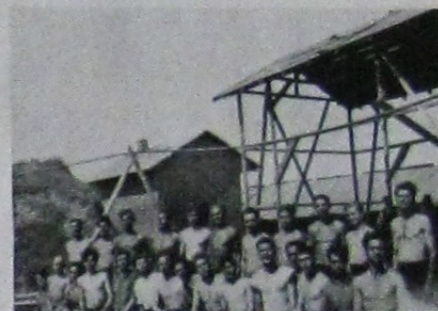

Vedere generală a cărămidăriei.

1933 - 1936

În August 1933 — după ce din ordinul lui Armand Călinescu, la Vișani, 300 de legionari fuseseră bătuți și schingiuiți pentru vina de a fi voit să zidească un dig care să apere gospodăriile țăranilor de furia apelor — s'a pornit la Bucureștii-Noi clădirea unui Cămin pentru „Legionarii răniți” în lupta pentru o Românie mai puternică, mai bună, mai demnă.

Lucrul s'a început concomitent la o cărămidărie din apropiere — unde 80 de legionari au lucrat timp de trei luni primind salariul în cărămizi, care vor sluji la ridicarea Casei Verzi — și la Bucureștii-Noi unde 580 de legionari au muncit de la 4 August—9 Noembrie 1933.

Echipă de cărămidari în frunte cu șeful ei avocatul Victor Silaghi.

Cărămizile muncite de legionari.

Vagonetul cu pământ bun pentru cărămizi.

4 August 1933. Înainte de prima lovitură de hârleț.

Un cuib de intelectuali la lucru. De la stânga la dreapta: Ing. Alexandrescu, Ion Moja, Ing. Virgil Ionescu, Preot Duminică Ionescu, Prof. Vasile Cristescu, Dragoș Protopopescu și Căpitanul.

Doi legionari bucovineni descarcă nisip.

Cu cărămida în spinare.

Munca are spor.

Cresc zidurile.

La primul planșeu.

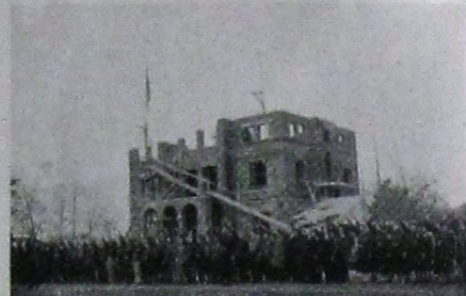
CASA VERDE

Camioneta „Oltenia” transportă cărămizile de la cărămidărie la Casa Verde.

Vizitori legionari.

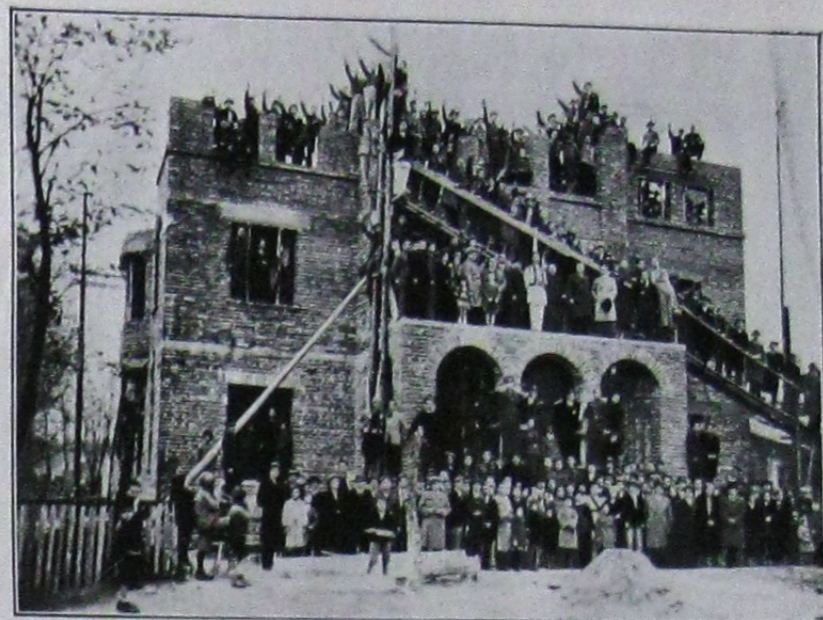

8 Noiembrie 1933. Front legionar în fața Casei Verzi.

Octombrie 1933. Serbarea înălțării zidurilor. Sosește Capitanul.

CASA VERDE

8 Noiembrie 1933. Ultima zi de bucurie înainte de începutul prigoanei.

10 Decembrie 1933—Martie 1936. Casa Verde „corp delier” păzită de jandarmi.

1936. Se lucrează la grădina de zarzavat.

1936. Casa Verde redată muncii legionare a fost acoperită. La toamnă va fi gata.

DEALU-NEGRU

La DEALUL-NEGRU din Iunie—Octombrie 1934, legionarii Clujeni au ridicat o școală Moșilor „... ce atât amar au suferit!”

Prin aceasta legionarii au căutat să aline — în marginele slăbelor lor puteri — una din marile dureri ale neamului.

Seara. Legionarii se întorc de la lucru.

Se stinge var.

La cariera de piatră.

Comitetul școlar de la Dealul-Negru.

După o vară de muncă școala e gata.

GIULEȘTI

Moș Bârsan în fruntea echipei sale săpând pământ pentru cărămizi.

Legionarii sapă și dau la ciur.

Trei studenți și un asistent universitar frământă pământul.

În cărămidăria de la Giulești s'a muncit de la 15 Mai 1934 până la 17 August 1934, când jandarmii au închis tabăra și au pus stăpânire pe cele 80.000 cărămizi lucrute pentru biserica pe care legionarii voesc s'o construiască la Bucureștii noi.

Au trecut prin munca taberei 352 de legionari.

Vedere generală a Giuleștilor.

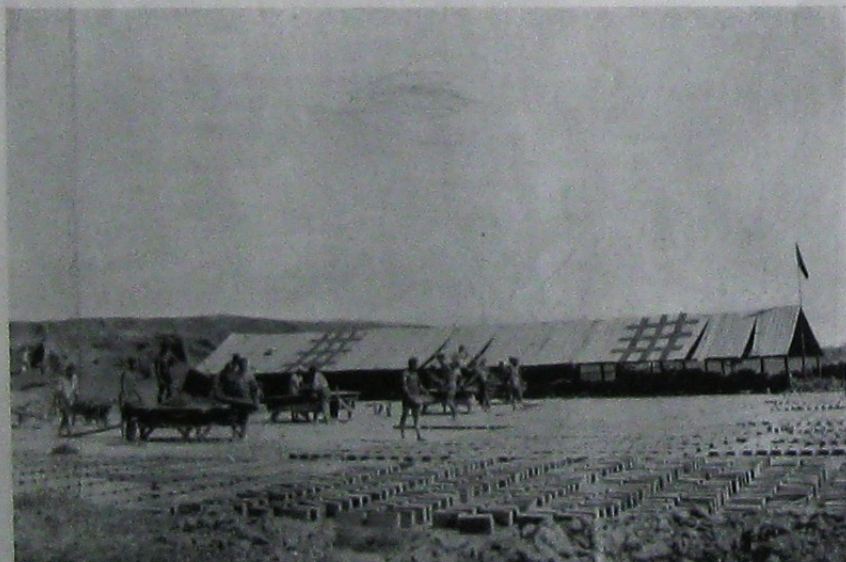
Roabele cu pământ pleacă spre cărămidari.

Cei mai buni cărămidari „intelectuali” la lucru.

Intorsul cărămizilor.

Se pregătesc cuptoarele.

Tabăra de la Cotiugeni-Mari (Soroca) a durat din Iulie până în Octombrie 1934. 86 de legionari au lucrat 97 de zile spre a reconstitui biserica ruinată.

Biserica ruinată.

Se lucrează la var și la nisip.

Pe șelă la tencuît.

Latura stângă a bisericii în lucru.

Legionarii lucrează la turn.

Biserica gata.

Tencuiala la altar.

BRAILA

Clopotnița bisericii Cosciusca-Veche refăcută de legionarii brăileni.

TABĂRA-ORHEI

În județul Orhei legionarii din comuna Tabăra au acoperit un izvor și i-au pus numele „Izvorul Căpitanului”.

RĂȘINARI-SIBIU

În amintirea celor ce stau închiși sub pământ, camarazii lor au ridicat „Fântâna Nicadorilor”.

RARĂU

În creerii munților, la Rarău, (Câmpu-Lung, Bucovina) legionarii sub comanda Căpitanului au început în 1934 clădirea unei mari case de adăpost, care înlesnește legionarilor săraci și bolnavi să-și refacă sănătatea pierdută în lupte.

Casa a fost terminată în 1935.

În 1934, 262 de legionari au lucrat de la 5 Iulie—1 Septembrie.

În 1935, 49 legionari au lucrat de la 12 Iulie—7 Septembrie.

Aceste trei clișee reprezintă pe legionari muncind la amenajarea locului pe care se va înălța casa.

„Și din păduri se iac brazi”.

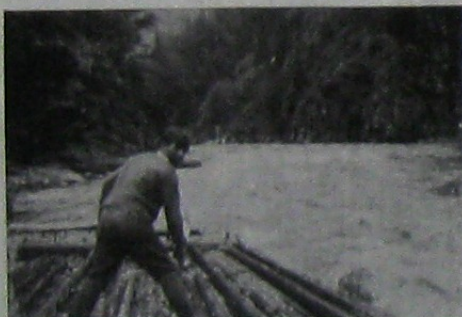
Trunchiurile de brazi se preschimbă în bărne pentru casă.

Lucru la piatră.

Se cară piatră.

La cârmă.

Tărani legionari pe Bistrița în jos.

Târgile cară piatră.

Dumineca echipe de legionari se cașară pe „Pietrele Doamnei”.

În zori gimnastica înainte de începerea lucrului.

Rodul muncii. Casa văzută din față.

Casa văzută dintr'o parte. Casa are o lungime de 26 metri și o înălțime de 16 metri.

„Arhanghelul ne-a ajutat”. Icoana Sf. Arhanghel Mihail din schitul Rarău ocrotește munca noastră.

Se sapă pământ bun pentru cărămizi.

Cărămidarii frământă pământul.

La sapă.

Tabăra IANCU FLONDOR:
De la 1 August—30 Septem-
brie 1935.
113 legionari au trecut prin
școala muncii lucrând cărămizi
pentru Casa Legionară.

Baronul Flondor și doi țărani legionari netezește pământul pe care se vor întinde cărămizile.

Cărămizile la uscat.

D-nul General Cantacuzino inspectează tabăra.

Slujba.

Legionarii fixează crucea în peretele muntelui Jepi.

În ziuă de 17 August 1935 Grupul legionar din comuna Bușteni a ridicat pe muntele Jepi o cruce în amintirea primului legionar omorât:

VIRGIL TEODORESCU

Lucrarea crucii s'a efectuat în 10 zile.

Vedere generală a regiunii.

8 Iulie—11 Septembrie 1935.
La Sf. Mănăstire, încă în ruină, a Arnotei, spre locul de odihnă al lui Matei Basarab nu ducea nici un drum.

L-a zidit prin stânci, — pe unde nici Voevodul n'a cutezat să-l tae — munca de peste 2 luni de zile a 242 legionari.

Ruinele vechii mănăstiri.

Legionarii pleacă la lucru în zori.

La dreapta biserica la stânga ușa care dă în cripta marelui Voevod Matei Basarab.

Drumul se croește încet prin pădure și prin stâncă.

Bătrânii arbori sunt tăiați din rădăcină.

La luptă cu pădurea.

În luptă cu stâncă.

Dinamita sparge stâncă.

„Cărierari și jărani” lucrează cot la cot la pietruirea drumului.

Drumul legionar serpuește prin pădure.

Colț de drum printre stânci.

Tărânci în frumos port oltenesc urcă pe noul drum.

Invingând stâncă.

Tărânci legionari prăvălesc o bucată de stâncă.

Piatra trebuie bine sfărâmată și împrăștiată.

Incet, incet șoseaua prinde ființă.

Piatra n'a fost încă bine bătătorită.

Colț de șosea sub soare.

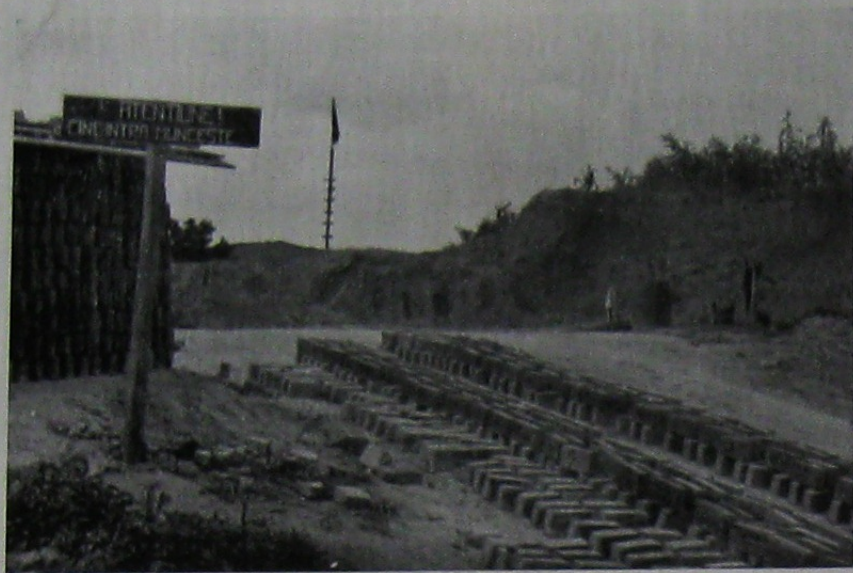

Front legionar.

Sufrageria legionarilor la umbra stejarilor.

DRĂGĂȘANI

La intrarea în tabără.

Capela taberei.

Drăgășanii n'aveau catedrală. Pentru zidirea ei, 122 legionari au lucrat anul trecut, între 13 Iunie și 14 August 100.000 cărămizi

DRĂGĂȘANI

Raportul!

Muncă la cărămici.

Slujba oficiată de I. P. S. Vartolomeu al Râmnicului la închiderea taberei.

Cărămizile pleacă spre cuptor.

ATELIERUL LEGIONARELOR

Foarfecete, războiul și fusul.

Legionarele nu lucrează
numai în tabere, ci
și iarna în atelierul lor.

La război.

CARMEN-SYLVA

Locul pe care se va ridica tabăra e o răpă plină de spin.

Croiala.

Rodul muncii.

Căpitanul dă din răspuseri cu
târâncopul.

5 Iulie—10 Septembrie 1935.
800 de legionari au făcut: 7 cabane,
terase, 1 km. șosea, un drum de automobile
până în mare, trei fântâni, au consolidat
malurile, au făcut canale de scurgere pen-
tru ape etc.

A fost cea mai mare tabără legionară.
Munca începută va fi continuată în 1936.

D-nul General Cantacuzino este o pildă
vie. Odinoară pe front acum la muncă.

RÂUL-SADULUI SIBIU

Prima zi.

Legionarii din comună
au săpat
„Fântâna Căpitanului”.

A doua zi.

A treia zi

Tabăra văzută din mare.

Târgile cu pietriș. D-l General Cantacuzino este ca în totdeauna în capul coloanei.

Câte cinci șase legionari își încordează puterile ca să scoată o imensă piatră din mare.

Zidul de piatră oprește prăvălirea măturilor.

Dar nici căratul pietrei până sus pe faleză nu-i prea ușor.

Se pietruiește șoseaua.

Colțul de stâncă a ajuns în sfârșit sus și e luat în primire de Ion Moja.

Pe drum.

Au reînviat Dacii?

Drept în soare.

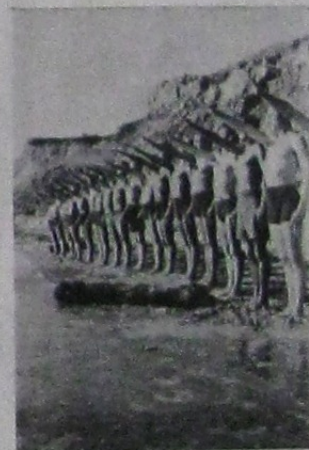
Săgeata stă gata să zboare.

Drepți!

Gimnastica și sporturile nu-și pierd drepturile în taberele legionare.

Dimineața exerciții de ansamblu pe plajă, în cursul zilei încordări cu arcul.

O secție dă onorul.

Aci se va ridica o cabană.

Se sapă o largă piață în mijlocul taberei.

Canale vor feri malurile de furia apelor.

Ca pe vremea piramidelor.

Lucrătorii și uneltele lor.

În fântână,

La altă fântână.

Amenajarea falezei.

Se lucrează la terase.

Colț din tabără la începutul ei.

Bucătăria.

CARMEN-SYLVA

Munca noastră cea de toate zilele.

Copii taberei călare pe cel mai bătrân dintre măgari

Șoseaua e aproape gata.

Răsfățatul taberei, micul lamand, cel mai tânăr dintre măgari.

La sfinjirea fântănilor.

CARMEN-SYLVA

Căpitanul își plimbă oaspeții.

Tabăra văzută din spre CARMEN-SYLVA.

Căpitanul vorbește legionarilor.

In coloană de marș.

Front.

Legionarele dau onorul.

Duminică spre biserică.

La postul de comandă.

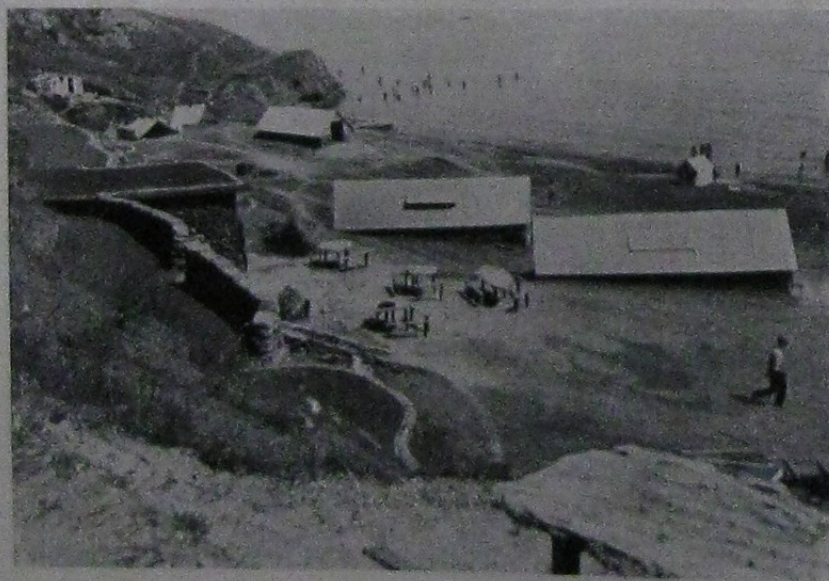
La lucru.

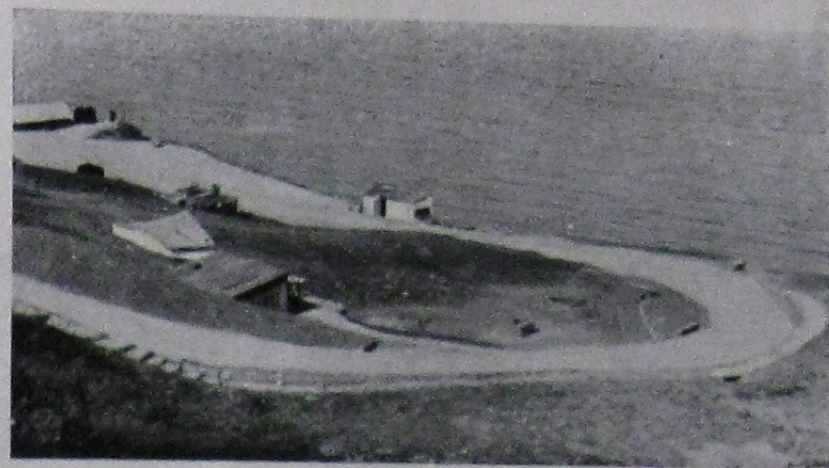
Piata din mijlocul taberei.

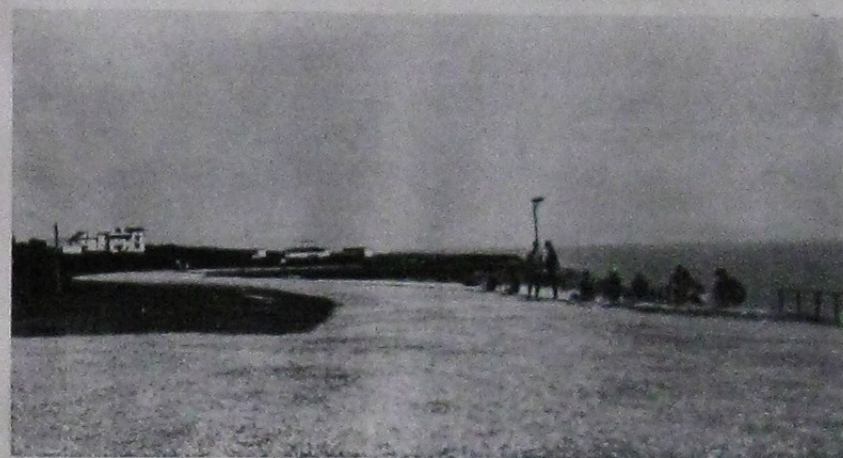
Scara „Axa”

Cantina cu mesele de piatră în fața și trei tabane.

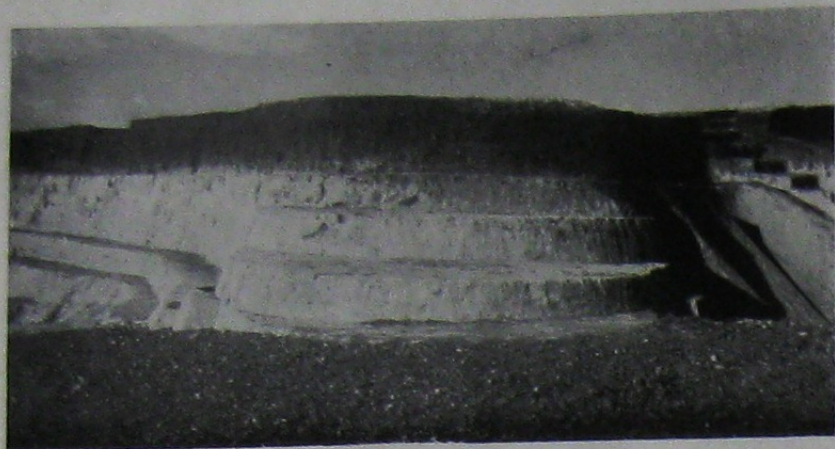
Pe drumul legionar mașinele coboară până pe plajă.

Șoseaua serpuește pe faleza.

Colț din șosea cu terase.

Terasele.

Pe aci se vor scurge apele.

Turnul.

Ostații lui Ștefan-Vodă pe zidurile Sucevei? Nu! Legionarii pe zidul ridicat prin munca lor.

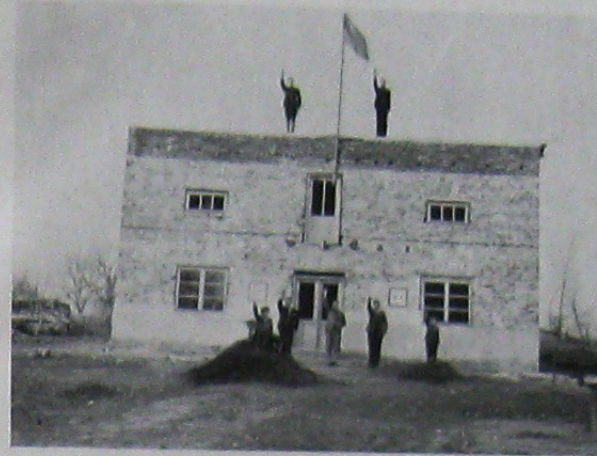

Ultimul salut înainte de închiderea taberei.

Concluzie firească.

GIURGIU

Iunie-Octombrie 1935.
Legionarii din Giurgiu și-au
construit singuri sediul lor.

ACILIU - SIBIU

1 Iulie — 10 Octombrie
1935.
48 legionari au clădit o
sfântă biserică.

Lucrul în interiorul bisericii.

Biserica.

PUTNA

Se lucrează cărămida.

Biserica e gata. Legionarii lucrează la turle.

1933

La **MOVILIȚA** s'a lucrat la terminarea bisericii satului începută demult și lăsată apoi în părăsire.

1935

În comuna **SOVEJA** legionarii au ridicat această Casă Parohială.

Tărani studenți și meseriași la lucru.

DÂMBOVIȚA

În comuna **TEIȘ-DACHIȚA 32** de legionari au lucrat 6 zile la împrejmuirea cimitirului satului și a ogrăzilor a două văduve sărace.

Legionarii cărând scândurile pentru garduri.

La **MOȚAENI-PUCIOASA** cui-bul „Pui de Lei” a lucrat această frumoasă troiță în amintirea camarazilor morți în slujba idealului lor.

TARGOVIȘTE-SUSENI
Front la sfințirea troiței ridicată în această comună de legionari.

LAZ-ALBA

15 Iulie — 19 Octombrie 1935.
132 de legionari au ridicat
o mândră casă culturală.

Cărămida e gata. S'a pornit lucrul la temelii.

Duminica sătenii legionari stau în preajma casei lor culturale.

Casa e gata.

INEU-ARAD

18 Iulie-14 Septembrie 1935.
160 legionari au trecut prin
această tabără lucrând 100.000
cărămizi pentru școala ce a în-
ceput să se ridice în 1936.

Legionarii aflați în tabără la 27 August 1935.

Duminică 1 Septembrie 1935. Serbare legionară.

Copii învață salutul și cântecele legionare.

Vedere generală a cărămidăriei.

Vedere generală din tabără spre munții Bihorului.

30 Iunie-15 Septembrie 1935.
52 de legionari au muncit
timp de două luni jumătate,
lucrând 45.000 cărămizi pentru
Sf. Mănăstire Iz buc.

Legionarii transportă cărămida pe arie la uscat.

*Legionarii, studenți și meseriași, povestind
în fața colibei comandantului.*

*Legionarul bucătar pregătind mămăliga la
„candalăul bihorean”.*

Nuntă legionară. Pe dealul bisericii înainte de cununie.

Fiii și nași la ieșirea din biserică.

NICOREȘTI-TECUCI

12 August-6 Octombrie.
Au trecut prin această tabără
78 legionari, mai ales studenți
și țărani, lucrând 30.000 cără-
mizi pentru Casa Legionară.

Aspect general al taberei.

Dormitorul și bucătăria.

Prelucrarea lutului.

Frământatul lutului în „groapa leilor”.

În timpul lucrului.

CICLOVA-ROMÂNĂ-CARAȘ

Procesiunea cu praporii în frunte în drum spre izvor.

La Ciclova legionarii bănățeni
— 26 — au lucrat timp de 8
zile să capteze și să zidească
un izvor, căruia i-au pus nu-
mele:

CORNELIU ZELEA CODREANU

La sfințirea izvorului.

MAMU-VÂLCEA

La lucru pe malul râpos al Oltului.

Digurile.

Biserica mănăstirei.

Salutul la drapel înainte de începerea lucrărilor.

VALEA MARE-BĂLȚI

In comuna Valea Mare Bălți legionarii au pornit să zidească o biserică.

De la 8 Iulie — 6 Octombrie 1935, 41 de legionari au lucrat 100.000 cărămizi

Cuptorul pentru ars cărămizile.

Cărămizile la uscat.

BUGA-LĂPUȘNA

La Buga, în județul Lăpușna, între 1 Iulie — 16 Septembrie, 70 de legionari au pus temelile unei mănăstiri.

Se lucrează la temelii.

BACIU-BRAȘOV

9—26 August 1935.
75 de legionari au lucrat la pietruirea curții bisericii.
Deasemenea au ajutat la repararea bisericii și la împrejurirea cimitirului.

Legionarii lucrează la bordura bisericii

Pietruirea e în curs.

Bordura e gata.

D-l General Cantacuzino inspectând tabăra vizitează zăritiera de piatră.

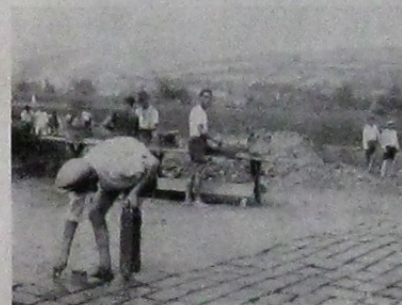

Raportul de predare al lucrărilor.

MARCA-SĂLAJ

Inceputul lucrului.

Munca.

Tochmai la capătul țării, la Marca în județul Sălaj, 70 de legionari au lucrat de la 8 Iulie până la 8 Septembrie 1935 cărămizi pentru o biserică ce se va ridica în 1936, ca să fie mărturie a muncii legionare la granița României.

Se aprind cuptoarele.

Cărămizile stau să se usuce.

In zile de repaus, cu barca pe râu.

Ion Banea alături de flăcăii legionari din Marca.

Două legionare din Marca în port național sălăjan.

Studenții caramidari își fac meseria.

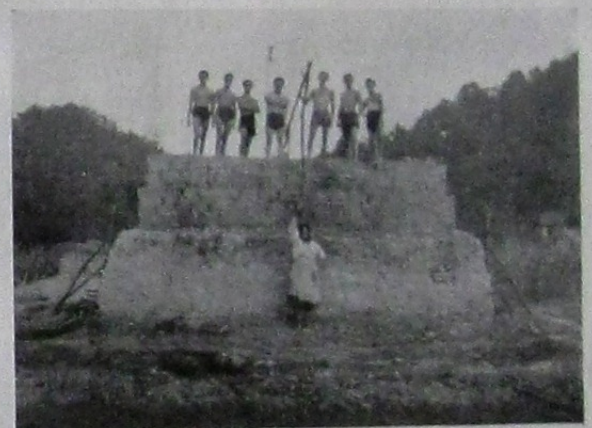
Cărămidăria.

Se câră scânduri pentru umbrar.

Satul n'avea biserică, legionarii au pornit s'o clădească. S'a început cu lucrul cărămizilor.

HĂLMAGIU

Cuptorul de 25.000 cărămizi este gata.

Raportul.

MUNTELE PIETROSU

Mulțimea urcă muntele.

In amintirea iubitului nostru camarad

STERIE CIUMETTI

căzut în lupta pentru o Românie nouă, legionarii din județul Neamț au înălțat această cruce în vârful muntelui Pietrosu.

Slujba în vârful muntelui.

CĂMINUL ARDEALULUI LEGIONAR-CLUJ

Slujba când s'a ajuns la 100.000 cărămizi.

Căminul va avea 2 etaje cu 30 încăperi. Costul 3.600.000 lei.
Pentru realizarea Căminului s'au făcut patru tabere:

CHINTAU

18 Iunie-1 Septembrie 1935 130.000 cărămizi.

17 Iunie 1936 până acum încă 30.000 cărămizi.

Fotografiile de pe această pagină arată aspecte de la Chintău.

BACIU

Iulie-August 1935.
100 metri cubi de piatră pentru temelie.

SUTOR

Ianuarie - Februarie 1936.
S'au tăiat lemne.

Ion Banca dă relații asupra mișcării unor gazetari cehi.

Cuptorul cu 100.000 cărămizi.

1. Coviș, Șerban, student
2. Ion Chetaru, meșterul, cel mai bun cărămidar al Ardealului legionar.

Vedere generală a cărămidăriei.

Legionarele își fac datoria... la bucatărie.

Cărămizile sunt răstornate din formă pe arie. 81

CĂMINUL ARDEALULUI LEGIONAR

Primul planșeu a fost turnat.

TABĂRA DOROBANȚI

Aci se ridică însăși Căminul Ardealului Legionar.

Tabăra s'a deschis la 13 Septembrie 1935 și s'a lucrat în ea până la 1 Decembrie 1935.

În 1936 lucrul a fost reluat la 1 Aprilie. Acum se toarnă primul planșeu.

În toate aceste tabere au lucrat 800 de legionari.

OLTEȚ FĂGĂRAȘ

Primul șantier al anului 1936.
Legionarii au ridicat o troiță.

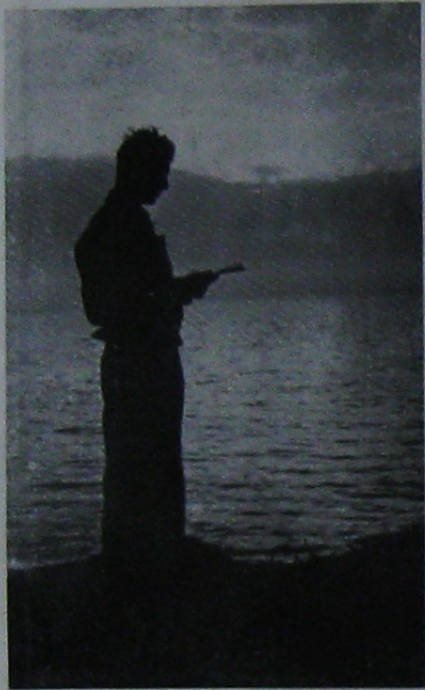

Sfințită în ziua de Duminică 22 Martie 1936.

Distrusă de Țicaloși în noaptea de 24 Martie.

„Se nasc din nou legende...“

Citiți și răspândiți scrisul legionar

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA ZIARULUI „UNIVERSUL” S. A.
Strada Brexolanu No. 23—25.
— 1936 —

PREȚUL 120 LEI